دستچین

■ **افزایش پرداخت خدمات آزمایشگاهی از جیب مردم**

سیامک سمیعی، مدیرکل آزمایشگاه مرجع سلامت وزارت بهداشت به ایسنا گفت: در سال ۱۴۰۰ به دلیل عدم رشد متناسب تعرفه بخش دولتی در مقایسه با تعرفه خصوصی، پوشش بیمه پایه خدمات آزمایشگاهی در بخش خصوصی از ۳۵ درصد به ۲۲ درصد کاهش یافت و این یعنی افزایش پرداخت از جیب مردم.

■ **آب سدهای کشور نصف شد**

اشکان فرخ‌نیا، مدیر پژوهشکده مطالعات و تحقیقات منابع آب به ایلنا گفت: پارسال خشکسالی شدیدی داشتیم، امسال هم وضع همین است و تجمع این دو سال موجب می‌شود امسال شرایط سخت‌تر از سال گذشته باشد، سال گذشته همین زمان ۶۰ درصد مخازن سدها پر بود اما اکنون فقط ۵۰ درصد پر هستند.

■ **دلیل تخلفات در پزشکی**

علی سالاریان، معاون سازمان نظام پزشکی به ایلنا گفت: وقتی برای یک جراحی آپاندیس به پزشک بعد از چندماه، کمتر از ۱۰۰هزار تومان پرداخت می‌شود، قطعاً تخلف در این زمینه افزایش خواهد یافت، میل و انگیزه جراحان برای ماندگاری در بیمارستان‌ها کاهش و مهاجرت پزشکان افزایش پیدا خواهد کرد.

■ **مجلس از افزایش بهای اینترنت حمایت نمی‌کند**

احمد راستینه، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس با تأکید بر اینکه از دولت انتظار است برای افزایش قیمت اینترنت اقدامی نکند، گفت: قطعاً مجلس از این موضوع حمایت نخواهد کرد. افزایش بهای اینترنت را پیگیری می‌کنیم و از وزارت مربوط و دولت می‌خواهیم نسبت به اصلاح این تعرفه سریعاً اقدام کند.

محمدعلی روحی فرد پور
خیر و نیکوکار

متولد همدان و ۶۴ ساله است. اهل مصاحبه نیست. خودش می‌گوید: تا حالا هم با کسی در حوزه شخصی‌ام گفت‌وگو نکرده‌ام. نمی‌دانم چه شد که با شما در این خصوص گفت‌وگو می‌کنم. او در هیئت‌مدیره جامعه خیرین حامی معلولان کشور، هیئت‌مدیره خیرین حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) و مؤسسه علمی و فرهنگی دارالحدیث عضویت دارد و نایب رئیس المپیک ویژه است. محمد علی روحی فرد پور نیکوکاری را بهره‌ای ماندنی و غنیمتی پایدار برای انسان می‌داند و فروتنانه می‌گوید هیچ کار درخوری انجام نداده و همه آنچه هدیه می‌کند از آنِ خداست. بنابراین نباید از کمک به محرومانی که همنوع و هموطن ما هستند، امتناع کرد.

شرح حال خوب یک نیکوکار

بگیر دست فتادگان را...

محمود مصدق | روزهای خوبِ ماه میهمانی خدا فرصت ارزشمندی است برای قدردانی از نیکوکارانی که سفره پربرکت ایثارشان همواره برای محرومان گسترده است؛ نیکوکارانی که تار و پود نام بسیاری از آن‌ها با گمنامی پیوند خورده است. با محمدعلی روحی فردپور از جمله این خیران به گفت‌وگو نشسته‌ایم که تقدیم حضورتان می‌کنیم.

■ **از چه زمان وارد امور خیر شده‌اید؟**

از نوجوانی؛ وقتی ۱۷ ساله بودم. به هر حال خدای مهربان عنایتی کرده و از داده‌هایش امانتی به بنده سپرده است تا من هم آن‌ها را در راه خودش هدیه کنم. البته ابتدا در حد مختصر بود اما خدا لطف می‌کرد و به زندگی‌ام خیر و برکت می‌داد و من هم کم‌کم اقدامات نیکوکارانه را گسترش دادم.

■ **بخشی از فعالیت‌های شما متوجه زندانیان و خانواده آن‌هاست. از این اقدامات برایمان بگویید.**

سال ۹۶ برای ملاقات شرعی زندانیان با خانواده‌هایشان ۱۰۰ سوئیت و سالن که به لحاظ امکانات با بهترین هتل‌ها برابری می‌کند، در زندان‌های اوین و فشافویه احداث کردم که نگهداری و هزینه‌هایش همچنان با من است. دو سال پیش هم ۱۰ باب سوئیت در ضلع شمالی مجموعه بازپروری سروش ساختم. علاوه بر این برای رهایی زندانیان اعدامی نیز همه ساله برنامه دارم. مثلاً همین چند هفته پیش دو مرد ۶۸ و ۷۰ ساله محکوم به اعدام را که از ۲۳ سال پیش در زندان بودند، با پرداخت مبلغ مورد نظر شاکیان آزاد کردم. ضمن اینکه از سال ۱۳۹۷ تا به امروز کار تهیه البسه برای زندانیان زندان تهران را هم به عهده دارم. دوشنبه هفته گذشته من و آقای بوربور؛ رئیس هیئت مدیره مجمع خیرین کشور متوجه شدیم یک مرد محکوم به اعدام که از نعمت شنوایی و تکلم محروم است از ۲۸ سال پیش در زندان به سر می‌برد. بنابراین برای آزادی‌اش اقدام کردیم. این شخص وقتی متوجه شد رضایت شاکی را جلب کردیم با همان زبان ایما و اشاره‌اش می‌گفت حالا از این پس کجا برود و چکار کند تا زندگی‌اش را تأمین کند. به همین خاطر فکری برای کار و اسکانش هم کردیم تا پس از رهایی از زندان سرگردان نباشد.

■ **گویا دستی هم در کارهای فرهنگی و همچنین کمک به بیماران کم‌توان ذهنی دارید؟**

بله، از چند سال پیش هزینه آموزش هزار دانش‌آموز بی‌بضاعت را به عهده دارم. علاوه بر این با همکاری ناشران خیر حدود ۴۰ هزار جلد کتاب به سرای احسان (مؤسسه خیریه حمایت از آسیب‌دیدگان اجتماعی) و زندان‌های تهران و حومه هدیه کرده‌ایم. از سوی دیگر عضو هیئت مدیره المپیک ویژه هستم و حتماً می‌دانید این المپیک یک برنامه بین‌المللی سالانه دربرگیرنده تمرینات و مسابقات ورزشی برای بیش از یک میلیون کودک و بزرگسال کم‌توان ذهنی است. برای امسال برنامه‌ریزی کرده‌ایم اردوهایی به مدت پنج روز برای ۸۰۰ نفر از کم‌توانان ذهنی برگزار کنیم که من حامیشان هستم.

خلاصه اینکه هر آنچه هدیه می‌کنم متعلق به خداست. باور کنید! هرچه از این کارها می‌کنیم بیشتر حالمان خوب می‌شود به طوری که حد و حسابی ندارد و این چیز عجیبی است.

■ **از تأثیر و نقش نیکوکاری در زندگیتان برایمان بگویید.**

من یک پسر مبتلا به اوتیسم دارم. باور کنید این بچه سبب تمام کارهای خیر ما شده است به‌طوری که به خاطرش برای بچه‌های اوتیسمی در مناطق مختلف مثل زعفرانیه تهران و محمودآباد مدرسه احداث کردم. هر کار خیری هم که انجام می‌دهم آثاری بزرگ و یک دگرگونی مثبت در زندگی‌ام ایجاد می‌کند که کاملاً برایم محسوس است و آن را می‌بینم.

■ **در کمک به نیازمندان چه معیارهایی دارید؟**

معیار خاصی ندارم. البته تا حدی فرد یا افراد نیازمند را شناسایی می‌کنم اما نه در آن حد که سخت بگیرم. چون معتقدم نیکوکاری غنیمتی ابدی برای انسان است و کسی که در کار دیگران گره‌گشایی می‌کند در حقیقت واسطه خدای مهربان برای رساندن الطافش به دیگر بندگانش است. از این رو اگر کسی به سراغ ما بیاید و مطالبه کند معمولاً به او کمک می‌کنیم. مثلاً همین امروز یک دانشجوی زبان مراجعه کرد و شرایطش را توضیح داد و گفت نمی‌تواند از پس مخارج تحصیلش بربیاید. قرار شد هر ماه به حسابش مقداری پول واریز کنم. برای این کار هم نه از کسی درباره‌اش سؤال کردم و نه در خانه‌اش رفتم.

■ **والدینتان هم در کار خیر بوده‌اند؟**

بله، قطعاً بخشی از اقدامات آن‌ها در زندگی من تأثیرگذار بوده است. البته امروز کار من بحمدالله خیلی گسترده‌تر است. چون هر قدمی که در کار خیر برمی‌دارم از آن طرف درآمد و سرمایه‌ام دوچندان می‌شود. با وجود این، این کار آموختنی هم است و از کودکی باید آموزش‌هایی برای این منظور داده شود و بچه‌ها در اجتماع با خیران باشند و ببینند انجام کار نیک چه آثاری به دنبال دارد.

■ **از بین همه کمک‌هایی که داشته‌اید کدام یک برایتان شیرین‌تر بوده است؟**

از همه کارهای خیری که انجام دادم چه کوچک و چه بزرگش لذت برده‌ام و همچنان هم می‌برم. مثلاً ۵۰۰خانواده شهدای فاطمیون را که افغانستانی هستند به مشهد مقدس بردیم و در بهترین هتل‌های این شهر اسکان دادیم. واقعاً این کار مثل سایر کارهای خیر حالم را جا آورد. ضمن اینکه یک معجزه عجیبی در انجام کار خیر است که ناخودآگاه همه چیز به بهترین شکل ممکن پیش می‌رود و فوراً آدم تأثیرش را می‌بیند و مهم‌تر اینکه آدم هیچ وقت لنگ نمی‌ماند.

■ **به یک مصداق برای این موضوع اشاره می‌کنید؟**

یک‌بار حدود ساعت ۹ شب یکی از مسئولان زندان زنان تماس گرفت و شرایط زن جوانی را که به اتهام قتل همسر پیرش محکوم به اعدام شده بود برایم توضیح داد. آن موقع در یک جمع دوستانه بودم. من که هرگز برای کار خیر از کسی پول نگرفته بودم خطاب به حاضران مجلس گفتم کمک می‌کنید تا این خانم را از زندان نجات بدهیم؟ ناگهان همه خندیدند و حرف‌های بی‌ربطی زدند. روز بعد وقتی مسئول زندان تماس گرفت به او گفتم ۲۰۰ فقره چک بانکی حقوق این ماه پرسنلم را برای آزادی آن زن می‌دهم و حقوق نیروهایم را بعداً می‌پردازم. این خانم ساعت ۱۰ صبح روز بعد آزاد شد و ساعت ۱۱ همان روز یعنی یک ساعت بعد ۱۰ برابر مبلغ همان چک‌هایی که داده بودم از جاهای مختلف به دستم رسید. یعنی علاوه بر آزادی یک زندانی، هم حقوق پرسنلم پرداخت شد و هم چند برابرش در صندوق باقی ماند.

از چند سال پیش هزینه آموزش هزار دانش‌آموز بی‌بضاعت را به عهده دارم. علاوه بر این با همکاری ناشران خیر حدود ۴۰ هزار جلد کتاب به سرای احسان (مؤسسه خیریه حمایت از آسیب‌دیدگان اجتماعی) و زندان‌های تهران و حومه هدیه کرده‌ایم. از سوی دیگر عضو هیئت مدیره المپیک ویژه هستم و حتماً می‌دانید این المپیک یک برنامه بین‌المللی سالانه دربرگیرنده تمرینات و مسابقات ورزشی برای بیش از یک میلیون کودک و بزرگسال کم‌توان ذهنی است. برای امسال برنامه‌ریزی کرده‌ایم اردوهایی به مدت پنج روز برای ۸۰۰ نفر از کم‌توانان ذهنی برگزار کنیم که من حامیشان هستم.

خلاصه اینکه هر آنچه هدیه می‌کنم متعلق به خداست. باور کنید! هرچه از این کارها می‌کنیم بیشتر حالمان خوب می‌شود به طوری که حد و حسابی ندارد و این چیز عجیبی است.

■ **از تأثیر و نقش نیکوکاری در زندگیتان برایمان بگویید.**

من یک پسر مبتلا به اوتیسم دارم. باور کنید این بچه سبب تمام کارهای خیر ما شده است به‌طوری که به خاطرش برای بچه‌های اوتیسمی در مناطق مختلف مثل زعفرانیه تهران و محمودآباد مدرسه احداث کردم. هر کار خیری هم که انجام می‌دهم آثاری بزرگ و یک دگرگونی مثبت در زندگی‌ام ایجاد می‌کند که کاملاً برایم محسوس است و آن را می‌بینم.

■ **در کمک به نیازمندان چه معیارهایی دارید؟**

معیار خاصی ندارم. البته تا حدی فرد یا افراد نیازمند را شناسایی می‌کنم اما نه در آن حد که سخت بگیرم. چون معتقدم نیکوکاری غنیمتی ابدی برای انسان است و کسی که در کار دیگران گره‌گشایی می‌کند در حقیقت واسطه خدای مهربان برای رساندن الطافش به دیگر بندگانش است. از این رو اگر کسی به سراغ ما بیاید و مطالبه کند معمولاً به او کمک می‌کنیم. مثلاً همین امروز یک دانشجوی زبان مراجعه کرد و شرایطش را توضیح داد و گفت نمی‌تواند از پس مخارج تحصیلش بربیاید. قرار شد هر ماه به حسابش مقداری پول واریز کنم. برای این کار هم نه از کسی درباره‌اش سؤال کردم و نه در خانه‌اش رفتم.

■ **والدینتان هم در کار خیر بوده‌اند؟**

بله، قطعاً بخشی از اقدامات آن‌ها در زندگی من تأثیرگذار بوده است. البته امروز کار من بحمدالله خیلی گسترده‌تر است. چون هر قدمی که در کار خیر برمی‌دارم از آن طرف درآمد و سرمایه‌ام دوچندان می‌شود. با وجود این، این کار آموختنی هم است و از کودکی باید آموزش‌هایی برای این منظور داده شود و بچه‌ها در اجتماع با خیران

■ **از بین همه کمک‌هایی که داشته‌اید کدام یک برایتان شیرین‌تر بوده است؟**

از همه کارهای خیری که انجام دادم چه کوچک و چه بزرگش لذت برده‌ام و همچنان هم می‌برم. مثلاً ۵۰۰خانواده شهدای فاطمیون را که افغانستانی هستند به مشهد مقدس بردیم و در بهترین هتل‌های این شهر اسکان دادیم. واقعاً این کار مثل سایر کارهای خیر حالم را جا آورد. ضمن اینکه یک معجزه عجیبی در انجام کار خیر است که ناخودآگاه همه چیز به بهترین شکل ممکن پیش می‌رود و فوراً آدم تأثیرش را می‌بیند و مهم‌تر اینکه آدم هیچ وقت لنگ نمی‌ماند.

■ **به یک مصداق برای این موضوع اشاره می‌کنید؟**

یک‌بار حدود ساعت ۹ شب یکی از مسئولان زندان زنان تماس گرفت و شرایط زن جوانی را که به اتهام قتل همسر پیرش محکوم به اعدام شده بود برایم توضیح داد. آن موقع در یک جمع دوستانه بودم. من که هرگز برای کار خیر از کسی پول نگرفته بودم خطاب به حاضران مجلس گفتم کمک می‌کنید تا این خانم را از زندان نجات بدهیم؟ ناگهان همه خندیدند و حرف‌های بی‌ربطی زدند. روز بعد وقتی مسئول زندان تماس گرفت به او گفتم ۲۰۰ فقره چک بانکی حقوق این ماه پرسنلم را برای آزادی آن زن می‌دهم و حقوق نیروهایم را بعداً می‌پردازم. این خانم ساعت ۱۰ صبح روز بعد آزاد شد و ساعت ۱۱ همان روز یعنی یک ساعت بعد ۱۰ برابر مبلغ همان چک‌هایی که داده بودم از جاهای مختلف به دستم رسید. یعنی علاوه بر آزادی یک زندانی، هم حقوق پرسنلم پرداخت شد و هم چند برابرش در صندوق باقی ماند.

از چند سال پیش هزینه آموزش هزار دانش‌آموز بی‌بضاعت را به عهده دارم. علاوه بر این با همکاری

از چه زمان وارد امور خیر شده‌اید؟

از نوجوانی؛ وقتی ۱۷ ساله بودم. به هر حال خدای مهربان عنایتی کرده و از داده‌هایش امانتی به بنده سپرده است تا من هم آن‌ها را در راه خودش هدیه کنم. البته ابتدا در حد مختصر بود اما خدا لطف می‌کرد و به زندگی‌ام خیر و برکت می‌داد و من هم کم‌کم اقدامات نیکوکارانه را گسترش دادم.

بخشی از فعالیت‌های شما متوجه زندانیان و خانواده آن‌هاست. از این اقدامات برایمان بگویید.

سال ۹۶ برای ملاقات شرعی زندانیان با خانواده‌هایشان ۱۰۰ سوئیت و سالن که به لحاظ امکانات با بهترین هتل‌ها برابری می‌کند، در زندان‌های اوین و فشافویه احداث کردم که نگهداری و هزینه‌هایش همچنان با من است. دو سال پیش هم ۱۰ باب سوئیت در ضلع شمالی مجموعه بازپروری سروش ساختم. علاوه بر این برای رهایی زندانیان اعدامی نیز همه ساله برنامه دارم. مثلاً همین چند هفته پیش دو مرد ۶۸ و ۷۰ ساله محکوم به اعدام را که از ۲۳ سال پیش در زندان بودند، با پرداخت مبلغ مورد نظر شاکیان آزاد کردم. ضمن اینکه از سال ۱۳۹۷ تا به امروز کار تهیه البسه برای زندانیان زندان تهران را هم به عهده دارم. دوشنبه هفته گذشته من و آقای بوربور؛ رئیس هیئت مدیره مجمع خیرین کشور متوجه شدیم یک مرد محکوم به اعدام که از نعمت شنوایی و تکلم محروم است از ۲۸ سال پیش در زندان به سر می‌برد. بنابراین برای آزادی‌اش اقدام کردیم. این شخص وقتی متوجه شد رضایت شاکی را جلب کردیم با همان زبان ایما و اشاره‌اش می‌گفت حالا از این پس کجا برود و چکار کند تا زندگی‌اش را تأمین کند. به همین خاطر فکری برای کار و اسکانش هم کردیم تا پس از رهایی از زندان سرگردان نباشد.

گویا دستی هم در کارهای فرهنگی و همچنین کمک به بیماران کم‌توان ذهنی دارید؟

بله، از چند سال پیش هزینه آموزش هزار دانش‌آموز بی‌بضاعت را به عهده دارم. علاوه بر این با همکاری

از تأثیر و نقش نیکوکاری در زندگیتان برایمان بگویید.

من یک پسر مبتلا به اوتیسم دارم. باور کنید این بچه سبب تمام کارهای خیر ما شده است به‌طوری که به خاطرش برای بچه‌های اوتیسمی در مناطق مختلف مثل زعفرانیه تهران و محمودآباد مدرسه احداث کردم. هر کار خیری هم که انجام می‌دهم آثاری بزرگ و یک دگرگونی مثبت در زندگی‌ام ایجاد می‌کند که کاملاً برایم محسوس است و آن را می‌بینم.

در کمک به نیازمندان چه معیارهایی دارید؟

معیار خاصی ندارم. البته تا حدی فرد یا افراد نیازمند را شناسایی می‌کنم اما نه در آن حد که سخت بگیرم. چون معتقدم نیکوکاری غنیمتی ابدی برای انسان است و کسی که در کار دیگران گره‌گشایی می‌کند در حقیقت واسطه خدای مهربان برای رساندن الطافش به دیگر بندگانش است. از این رو اگر کسی به سراغ ما بیاید و مطالبه کند معمولاً به او کمک می‌کنیم. مثلاً همین امروز یک دانشجوی زبان مراجعه کرد و شرایطش را توضیح داد و گفت نمی‌تواند از پس مخارج تحصیلش بربیاید. قرار شد هر ماه به حسابش مقداری پول واریز کنم. برای این کار هم نه از کسی درباره‌اش سؤال کردم و نه در خانه‌اش رفتم.

والدینتان هم در کار خیر بوده‌اند؟

بله، قطعاً بخشی از اقدامات آن‌ها در زندگی من تأثیرگذار بوده است. البته امروز کار من بحمدالله خیلی گسترده‌تر است. چون هر قدمی که در کار خیر برمی‌دارم از آن طرف درآمد و سرمایه‌ام دوچندان می‌شود. با وجود این، این کار آموختنی هم است و از کودکی باید آموزش‌هایی برای این منظور داده شود و بچه‌ها در اجتماع با خیران

از بین همه کمک‌هایی که داشته‌اید کدام یک برایتان شیرین‌تر بوده است؟

از همه کارهای خیری که انجام دادم چه کوچک و چه بزرگش لذت برده‌ام و همچنان هم می‌برم. مثلاً ۵۰۰خانواده شهدای فاطمیون را که افغانستانی هستند به مشهد مقدس بردیم و در بهترین هتل‌های این شهر اسکان دادیم. واقعاً این کار مثل سایر کارهای خیر حالم را جا آورد. ضمن اینکه یک معجزه عجیبی در انجام کار خیر است که ناخودآگاه همه چیز به بهترین شکل ممکن پیش می‌رود و فوراً آدم تأثیرش را می‌بیند و مهم‌تر اینکه آدم هیچ وقت لنگ نمی‌ماند.

به یک مصداق برای این موضوع اشاره می‌کنید؟